

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ : ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1.

- ποιητική προσέγγιση του κόσμου με τις αισθήσεις: (ακούσεις, κρατούν).
- αναφορά στην ελληνική παράδοση: π.χ. στιχ. 13-14: «Με τον άσπρο γιακά και την κορδέλα. Να μπεις απ' το παράθυρο στην Σμύρνη».
- αναφορά στη θρησκεία: π.χ. στιχ. 15-16:»Να μου αντιγράψεις τις αντιφεγγιές στην οροφή Από τα Κυριελέησον και τα Δόξα Σου».
- σχέση με την Ελληνική φύση: π.χ. στιχ: 17-18: «Και με λίγο Βοριά λίγο Λεβάντε Κύμα το κύμα να γυρίσεις πίσω».
- μυστήριο του φωτός: π.χ. στιχ: 6-7 «Στο πυργάκι του φάρου το καταμεσήμερο Να γυρίσεις τον ήλιο...»

2. Υπερρεαλιστικά στοιχεία:

- εντυπωσιακές εικόνες (π.χ. στιχ. 17-18 «με λίγο Βοριά λίγο Λεβάντε κύμα το κύμα να γυρίσεις πίσω)
- απρόσμενοι συνδυασμοί λέξεων (π.χ. Μικρή πράσινη θάλασσα δεκατριώ χρονώ)
- δημιουργία συνειρμών (π.χ. στιχ. 15-16 «Να μου αντιγράψεις τις αντιφεγγιές στην οροφή από τα Κυριελέησον και τα Δόξα Σοι → χριστιανικό – ορθόδοξο παρελθόν της Σμύρνης).
- αποθέωση των αισθήσεων (π.χ. στιχ. 4: να μάθεις μανταρίνι και άπινθο).
- ❖ Μπορούμε να αναφερθούμε επίσης και στον ελεύθερο στίχο, την απουσία στίξης, την αθαίρετη χρήση κεφαλαίου γράμματος στην αρχή κάθε στίχου, την ιδιόρρυθμη δόμηση με την απουσία της «παραδοσιακής» στροφής.

3. Η Κόρη / Ποίηση χαρακτηρίζεται ως «μικρή πράσινη θάλασσα δεκατριώ χρονώ» φανερώνοντας έτσι όλη την ομορφιά, τη δροσιά και την αθωότητα που πηγάζει από τη νιότη της (επίθετα μικρή, πράσινη → χρώμα του άγουρου). Η ηλικία της (δεκατριώ χρονώ) → ορόσημο της μετάβασης από την παιδική στην εφηβική ηλικία και ένδειξη αθωότητας. / Ο έρωτας που δωρίζει (να σε κοιμηθώ παράνομα): Ο ποιητής θα ενωθεί ερωτικά με την Κόρη / Ποίηση με την έννοια μιας βαθύτερης πνευματικής μύησης που μοιάζει με έντονο και ελεύθερο ερωτικό βίωμα. / Θαυμάσιες και μαγικές δυνάμεις που ασκούν ενεργητικά για όσους είναι έτοιμοι να τις δεχτούν: ο ποιητής θα οδηγηθεί μέσα απ' αυτή τη σχέση με την Κόρη / Ποίηση σε μια ερωτική βίωση της ελληνικής παράδοσης, στα μυστικά και τις αλήθειες της Τέχνης και της ζωής, στη γνώση (στιχ. 21-23 Και να βρίσκω βαθιά στην αγκαλιά σου Κομμάτια πέτρες τα λόγια των θεών Κομμάτια πέτρες τ' αποσπάσματα του Ηράκλειτου)

4. Ο ποιητής θέλει η δεύτερη μαθητεία της Κόρης/ Ποίησης να είναι στη χριστιανική ορθόδοξη παράδοση. Η «Ιωνία» λοιπόν, τώρα γίνεται «Σμύρνη» γεγονός που μας μεταφέρει στη νεότερη ιστορία του Ελληνισμού, σ' ένα χώρο με έντονο το ελληνικό και το ορθόδοξο χριστιανικό στοιχείο. Από εκεί θα του μεταφέρει τα μηνύματα, πώς ο ελληνισμός και ο χριστιανισμός μετά την καταστροφή της Σμύρνης επιβιώνουν μόνο ως μνήμη και αίσθηση ζωής. Έπειτα με τη βοήθεια των ανέμων, Βοριά και Λεβάντε θα γυρίσει πίσω έχοντας εμπλουτίσει τις εμπειρίες της και τις γνώσεις της, ικανή πλέον να τις μεταλαμπαδεύσει στον ποιητή.

5. Μπορούμε να σταθούμε στα εξής κοινά σημεία:

- Κυρίαρχη και στα 2 ποιήματα η θηλυκή παρουσία

- Η θαλασσίνη υπόσταση αυτής της παρουσίας
- Η νεότητα και η αρχική αθωότητα (δεκατριώ χρονώ – λουλουδιασμένα μάγουλα)
- Ο εκτυφλωτικός ήλιος το κατακαλόκαιρο
- Το θρησκευτικό στοιχείο (Κυριελέησον, Δόξα Σοι – Παναγιά)
- Το ερωτικό στοιχείο (μήλα της αγάπης)
- Το «πανηγύρι» των αισθήσεων
- Το Αιγαίο